

Tris **ΑΝΝΑΣ ΣΤΑΣΙΝΟΥ**

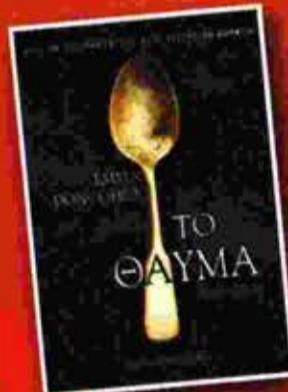
ΤΡΑΣΙΑ, συννεφιά, ποχτό πράγμα τοπίο, μυρωδιά της τύρφης ιαντού: η Ιρλανδία εισάγεται στο ιυθιστόρημα από τις πρώτες κιόλαις γραμμές. Είναι ο τόπος της ικραίας φτώχειας και μιας παγιάξενης αρχαικότητας ο τόπος όπου η πίστη συνυφαίνεται με τη ζεισιδαιμονία και τις προλήψεις: οι άνθρωποι, αμαθείς και φοιλισμένοι, προσμένουν ίσως κάτιοι θαύμα. Κάτι να συνταράξει τη ζωή τους που κυλάει μονότονα ήσα στην ένδεια, κάτι να δώσει λόγια στις συρρικνωμένες τους ιπάρχεις, να θερμάνει την πίστη σους, να φωτίσει τις μέρες τους ιου, στα μισά του δέκατου ένατου οιώνα, κυλάνε ζοφερές, χωρίς ελπίδα.

Και το θαύμα ενσαρκώνται στη μορφή ενός μικρού κοριτσιού το έμπα της εφηβείας. Σ' ένα ψητάκι στο χωρί της Ιρλανδίας όπου εκτυλίσσεται το ψυχολογικό θρίλερ της Εμα Ντόναχιου (γνωστής μας από το πολυδιαβασμένο «Δωμάτιο», την εκπληκτική ιστορία εγκλεισμού που εμπνεύστηκε ο συγγραφέας από την ανατρικιαστική υπόθεση Φριεζλ στην Αιγαίνη) ζει αυτό το παράξενο, ευγενικό, ήσυχο και θεοσεβούλευτο παιδί που συντρέπεται στη ζωή απέχοντας από την τροφή επί μήνες, χωρίς ωστόσο αυτό να επινέστει. Παπάδες και πιστοί διακρίνουν θείο δάκτυλο: ο τοπικός γιατρός ένα παράδοξο της ζιολογίας που ενδέχεται να δώσει ώθηση στην επιστήμη: η μπτέρα μια ευκαιρία εξιλασμού και -γιατί όχι;- χρηματικού οφέλους: οι τάντες βλέπουν την ωρή Αννα όχι μιαν αγία. Ως τη στιγμή που μια νοσοκόμα που οποία έχει μαθητεύσει στον πόλεμο της Κρηταϊκής ιοντά στη θρυλική Φλόρεν Νατινγκέιλ φτάνει στο χωρί. Την έχει προσλάβει μια αυτόκλητη, ήσο και ετερόκλιτη «Επιτροπή» ιατοίκων, επιφανών και μη, προειμένου να παρακολουθεί στενά τη μικρή Αννα ώστε να βεβαιωθεί ότι πράγματι δεν καταναλώνει υπουριά φαγητού, μ' άλλα λόγια ότι δεν τρώει κρυφά.

Η νοσοκόμα, η ορθολογίστρια Λιμπ Ράιτ, αφοσιωμένη στις μετρήσεις της -ύψος, βάρος, άλλες επιμέρους ενδείξεις της φυσικής κατάστασης της μικρής (παγωμένα άκρα, προπαμένα βλέφαρα)-, όχι όμως προσπλωμένη αποκλειστικά σε αυτές, αρχίζει σταδιακά να αντιλαμβάνεται ότι κάτι δεν πάει καλά, ίδιως όταν βλέπει ότι στο διάστημα που «επιτρεπεί» τη νηστεία της Αννας το παιδί φθίνει ραγδαία. Το σώμα του φαίνεται να το εγκαταλείπει. Γιατί; Το έντονο της χτυπάει συναγερμό. Πρέπει να μάθει. Ετρωγε πριν: Ποιος την τάιζε; Κι αν όχι, γιατί

Ανατέμνοντας το ψυχικό άλγος

EMMA DONOGHUE

«Το θαύμα»

Μυθιστόρημα

Μετάφραση: Ρηγούλη
Γεωργιόδου, Παποδόπουλος,
2017

Σελίσες 360

η Αννα δεν αγγίζει το φαγητό, ποιος ιδεασμός την εμποδίζει να τραφεί; Πρέπει να μάθει όχι απλώς από επιστημονικό ενδιαφέρον, αλλά και γιατί έχει αρχίσει να συνδέεται συναισθηματικά με το παιδί, που της θυμίζει την κόρη που έχασε, τη ζωή της στην Αγγλία που μέσα σε μια νύχτα ακυρώθηκε.

Η Εμα Ντόναχιου είναι πολύ επιδέξια συγγραφέας – και, επι-

πλέον, ευτύχησε να έχει και μια πολύ καλή μεταφράστρια στη γλώσσα μας, τη Ρηγούλη Γεωργιόδου, που είναι σαν να βυθίστηκε και εκείνη στο «σπογγώδες υπογάστριο της Ιρλανδίας», καθώς έγραψε, για να μεταφέρει πιστά τη θολή, απατλή και αντισυκτική αιμόσφαιρα του βιβλίου. Σελίδα τη σελίδα, η Ντόναχιου έχει στήσει έναν κόσμο σκοτεινό, βεβαρημένο από μια θρυσκολπίδια που διαφυλάσσει παγανιστικές μνήμες: ξωτικά και φαντάσματα, δύστροπα εργαλεία που μπορεί και να τιμωρούν τον ασεβή χειριστή τους, θρυσκευτικές περικοπές που απαγγέλλονται σαν μαγικές επωδοί κι όλα αυτά σε συνεχή αντιδιαστολή με τον ορθό λόγο τον οποίο εκπροσωπούν η νοσοκόμα και ο αναπάντεχος σύμμαχός της, ένας νεαρός δημοσιογράφος από το Δουβλίνο που έχει έρθει στο χωρί της Αννας για να καλύψει το ανεξήγητο γεγονός. Καθώς το μυστήριο κορυφώνται και η Λιμπ αναλαμβάνει αυθόρμητα και μυστικά την αποστολή να σώσει την Αννα από το νοσηρό περιβάλλον της και από την ίδια της τη διαταραχή, η φύση μοιάζει να γλυκαίνει, τα σκοτάδια να υποχωρούν και η συγγραφέας πικνώνει την αφήγησή της, οδηγώντας την σε μια κορύφωση